

3. Kui esimesele ja teisele küsimusele antud vastustele tuginedes tuleb lähtuda sellest, et kõnealuse toote või selle asjaomase osa puhul on tegemist bioetanooliga, siis millise nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas, mida on muudetud komisjoni 26. juuli 1991. aasta määrusega (EMÜ) nr 2587/91 ⁽²⁾, sisalduva kombineeritud nomenklatuuri (edaspidi ka „KN”) koodi alla tuleb kõnealune toode klassifitseerida:

3.1. Kas kombineeritud nomenklatuuri grupi 22 ja konkreetselt rubriigi 2207 sätteid tuleb tõlgendada nii, et need hõlmavad sellise toote nagu bioetanool klassifitseerimist?

3.2. Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile 1 on jaatav, tuleb bioetanooli ja konkreetselt kõnealuse toote klassifitseerimisel arvesse võtta, kas toode on denatureeritud (kasutades menetlusi, mis on esitatud komisjoni 22. novembri 1993. aasta määruses (EÜ) nr 3199/93 aktsiisivabastuse eesmärgil alkoholi täieliku denatureerimise menetluste vastastikuse tunnustamise kohta ⁽³⁾), või teisi lubatud menetlusi)?

3.3. Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile 2 on jaatav, tuleb kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 2207 puudutavaid sätteid tõlgendada nii, et KN-koodi 2207 20 000 alla saab klassifitseerida vaid denatureeritud bioetanooli?

3.4. Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile 3 on jaatav, tuleb kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 2207 puudutavaid sätteid tõlgendada nii, et denatureerimata bioetanool tuleb klassifitseerida KN-koodi 2207 10 000 alla?

3.5. Kui vastus kolmanda küsimuse punktile 1 on jaatav ja vastus kolmanda küsimuse punktile 2 on eitav, siis kumba kahest alamrubriigist — 2207 10 000 või 2207 20 000 — tuleb kõnealune toode klassifitseerida?

3.6. Kas juhul, kui vastus kolmanda küsimuse punktile 1 on eitav, tuleb bioetanool klassifitseerida selle mõiste alusel teatava KN-koodi alla, mis on nimetatud nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergiamaksustamise ühenduse raamistik ⁽⁴⁾, artikli 2 lõikes 1, ja kui vastus on jaatav, siis millise KN-koodi alla?

4. Kas juhul, kui esimesele ja teisele küsimusele antud vastustele tuginedes tuleb lähtuda sellest, et kõnealuse toote või selle asjaomase osa puhul ei ole tegemist bioetanooliga, tuleb kõnealune toode, millel on esimeses küsimuses nimetatud tunnused ja objektiivsed omadused, klassifitseerida

etüülalkoholiks nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta ⁽⁵⁾ artikli 20 esimese lõigu esimese taande tähenduses?

⁽¹⁾ ELT L 123, lk 42; ELT eriväljaanne 13/31, lk 188.

⁽²⁾ EÜT L 328, lk 50.

⁽³⁾ EÜT L 288, lk 12; ELT eriväljaanne 09/01, lk 249.

⁽⁴⁾ ELT L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405.

⁽⁵⁾ EÜT L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/01, lk 206.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 25. oktoobril 2010 — DR; TV2 Danmark A/S versus NCB

(Kohtuasi C-510/10)

(2010/C 346/63)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: DR; TV2 Danmark A/S

Kostja: NCB

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2001/29/EÜ ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 2 punkti d mõistet „oma vahenditega” ja selle direktiiv preambuli põhjenduse 41 määratlust „ringhäälinguorganisatsiooni nimel ja vastutusel” tuleb tõlgendada siseriiklikust õigusest või Euroopa Liidu õigusest lähtudes?

2. Kas direktiivi 2001/29/EÜ artikli 5 lõike 2 punkti d sõnastus on „ringhäälinguorganisatsiooni nimel ja vastutusel” näiteks taani- inglisis- ja prantsuskeelse sõnastuse põhjal või „ringhäälinguorganisatsiooni nimel või vastutusel” näiteks saksakeelse sõnastuse põhjal?

3. Kui esimeses küsimuses viidatud mõistet ja määratlust tuleb tõlgendada Euroopa Liidu õigusest lähtudes, siis millistest kriteeriumidest peab lähtuma siseriiklik kohus, hinnates konkreetselt seda, kas ringhäälinguorganisatsiooni poolt ülekandmiseks kolmanda isiku (edaspidi „tootja”) poolt tehtud salvestus tehti „oma vahenditega” ja „ringhäälinguorganisatsiooni nimel [ja/või] vastutusel”, nii et salvestus on hõlmatud direktiivi 2001/29/EÜ artikli 5 lõike 2 punktis d ette nähtud erandiga?

Seoses kolmanda küsimusega nõuavad vastust eelkõige järgmised küsimused:

a) Kas direktiivi 2001/29/EÜ artikli 5 lõike 2 punkti d mõistet „oma vahendid” tuleb mõista nii, et ringhäälinguorganisatsiooni ülekannetes kasutamiseks tootja poolt tehtud salvestus on hõlmatud artikli 5 lõike 2 punktis d ette nähtud erandiga ainult siis, kui ringhäälinguorganisatsioon vastutab suhetes kolmandate isikutega selle salvestusega seotud tootja toimingute eest nii, nagu siis, kui tegemist oleks ringhäälinguorganisatsiooni enda toimingutega?

b) Kas tingimus, et salvestus peab olema tehtud „ringhäälinguorganisatsiooni nimel [ja/või] vastutusel”, on täidetud siis, kui ringhäälinguorganisatsioon on tellinud tootjalt salvestuse tegemise selleks, et ringhäälinguorganisatsioon saaks kõnealust salvestust üle kanda, tingimusel et ringhäälinguorganisatsioonil on kõnealuse salvestuse edastamise õigus?

Kas kolmanda küsimuse punktile b vastamisel võib arvesse võtta järgmisi asjaolusid, või peab nendega arvestama, ning kui see nii on, siis millist tähtsust need omavad:

i) Kas lõpliku ja määrava kunstilist külge/toimetamist puudutava otsuse tellitud saate kohta teeb pooltevahelise kokkuleppe põhjal ringhäälinguorganisatsioon või tootja.

ii) Kas salvestust puudutavate tootja kohustustega seoses lasub vastutus suhetes kolmandate isikutega ringhäälinguorganisatsioonil nii, nagu siis, kui tegemist oleks ringhäälinguorganisatsiooni enda toimingutega.

iii) Kas tootjal on ringhäälinguorganisatsiooniga sõlmitud kokkuleppe alusel lepinguline kohustus anda kõnealune saade ringhäälinguorganisatsioonile üle kokkulepitud hinna eest ja katta selle hinna arvelt kõik salvestuse tegemisega seotud kulud.

iv) Kas suhetes kolmandate isikutega lasub vastutus salvestuse eest ringhäälinguorganisatsioonil või tootjal.

c) Kas tingimus, mille kohaselt peab salvestus olema tehtud „ringhäälinguorganisatsiooni nimel [ja/või] vastutusel”, on täidetud siis, kui ringhäälinguorganisatsioon on tootjalt tellinud salvestuse tegemise selleks, et ringhäälinguorganisatsioon saaks kõnealust salvestust üle kanda — tingimusel, et kõnealusel ringhäälinguorganisatsioonil on selle salvestise edastamise õigus —, juhul kui ringhäälinguorganisatsiooniga sõlmitud, salvestust käsitleva kokkuleppe alusel on tootja enda kanda võtnud rahalise ja õigusliku vastutuse (i) kõigi salvestusega seotud kulude kandmise eest eelnevalt kokku lepitud tasu eest, (ii) õiguste omandamise eest ja (iii) ettenägematute asjaolude eest, sh viivitus salvestuse tegemisel ja lepingu rikkumine,

kuid ringhäälinguorganisatsioon ei vastuta suhetes kolmandate isikutega salvestust puudutavate tootja kohustuste eest nii, nagu siis, kui tegemist oleks ringhäälinguorganisatsiooni enda tegevusega?

(¹) EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljanne 17/01, lk 230.

Euroopa Kohtu presidendi 8. oktoobri 2010. aasta määrus (Landesgericht Ried im Innkreis'i (Austria) eelotsusetaotlus) — Kriminaalmenetlus Roland Langeri süüdistuses

(Kohtuasi C-235/08) (¹)

(2010/C 346/64)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

(¹) ELT C 223, 30.8.2008.

Euroopa Kohtu presidendi 1. juuli 2010. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-95/09) (¹)

(2010/C 346/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

(¹) ELT C 113, 16.5.2009.

Euroopa Kohtu esimese koja esimehe 3. juuni 2010. aasta määrus — (High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division'i (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus) — Seaport (NI) Ltd versus Department of the Environment for Northern Ireland

(Kohtuasi C-182/09) (¹)

(2010/C 346/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Esimese koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

(¹) ELT C 193, 15.8.2009.